

JEHOSJOEA— יהושוע

de opvolger van Mosje

INFOBLAD

De sterke stenen stadsmuren van Jericho wankelden en vielen om. Een wild stromende rivier vol draaikolken veranderde in een droog wandelpad. De zon ging niet onder, maar bleef net zolang schijnen tot strijd was gewonnen....

Lees over de wonderbaarlijke gebeurtenissen uit het leven van Jehosjoea, de opvolger van Mosje.

Vijf zussen

‘Niemand kan onze vraag beantwoorden. Misschien kun jij ons helpen?’ Vol verwachting keken de vijf meisjes naar Jehosjoea. ‘Wat is er aan de hand?’, vroeg hij. ‘Ik ben Tirtsa, en dit zijn mijn vier zussen’, vertelde het oudste meisje. ‘We zijn van de stam van Menasje. Onze vader is gestorven, en nu hoorden we dat zijn deel van het land Kena’an naar onze ooms zal gaan, omdat we geen broer hebben. Dat is toch niet eerlijk? Waarom gaat het stuk grond van vader niet gewoon naar ons, zijn dochters?’ ‘Jullie vraag klinkt heel logisch’ zei Jehosjoea. Maar hij is inderdaad niet zo gemakkelijk te beantwoorden, want we hebben dit nog niet eerder gehad. Ik raad jullie aan om naar Mosje te gaan, en het hem zelf te vragen’.

‘Mosje? Maar die doet toch alleen hele ingewikkelde kwesties?’ vroeg Tirtsa. ‘Mosje behandelt de vragen, waar niemand het antwoord op weet’, legde Jehosjoea uit. ‘Die verwijzen we naar hem door. Kom, dan breng ik jullie naar hem toe’.

Even later zag Jehosjoea vijf blijde zussen. ‘Mosje wist het ook niet, hij heeft onze zaak voorgelegd aan Hakadosj Baroech Hoe. Als een man geen zonen heeft, dan gaat zijn deel van het land naar de dochters. Dankjewel voor je goede advies om de vraag aan Mosje zelf te stellen’. Opgelucht zwaaiden ze naar Jehosjoea.

Kena’an

Jehosjoea voelde zich trots dat hij een van degenen was die Mosje mocht helpen. Hij had intussen al zoveel vragen gehoord, dat hij ze vaak zelf kon beantwoorden. Hij probeerde altijd zoveel mogelijk in de buurt van zijn leraar te zijn. Zo kon hij de oplossing van moeilijke problemen horen. Op die manier had hij alle voorschriften en regels van de Tora van Mosje geleerd. Nu ze op het punt stonden om het land binnen te trekken, dat Hakadosj Baroech Hoe aan het Joodse volk had beloofd, kwamen er steeds meer mensen met vragen.

Ondanks dat Kena’an heel dichtbij was, aan de andere kant van de bergrug, was bijna niemand er geweest. Daarom had Jehosjoea zich echt een geluksvogel gevoeld, toen Mosje hem een tijdje geleden de opdracht gaf om het land te gaan verkennen, samen met elf andere ‘verkenner’. Vol verbazing had hij gekeken naar de vruchten die er groeiden. Wat waren die groot! De druiventros die ze als bewijs mee brachten, was zo zwaar dat ze hem met twee man moesten dragen. Niemand had ooit zoiets gezien.

Reuzen

Ook de bewoners waren opvallend lang en sterk. Tien van de verkenner waren erg bang geworden. ‘Het is een mooi land, maar er wonen reuzen!’ vertelden ze bij terugkomst. ‘Die kunnen we nooit verslaan’. Dat had voor veel onrust gezorgd. Jehosjoea en zijn vriend Kalew hadden de mensen juist gerustgesteld. ‘Weten jullie nog dat er water uit de rots kwam toen we allemaal zo’n dorst hadden? En het manna, dat er altijd was? Er zijn in de woestijn zoveel wonderen gebeurd. Als we vertrouwen op Hakadosj Baroech Hoe, komt allemaal goed. Hij heeft ons toch zelf het land beloofd?’ Jehosjoea herinnerde zich, hoe Mosje goedkeurend naar hem had gekeken.

Nieuwe leider

Een paar dagen later kwam Kalew naar hem toe. Hij was een zoon van Mirjam, de zus van Mosje. ‘Jehosjoea, mijn oom vraagt of je naar hem toe kunt komen’. Vergiste hij zich, of keek zijn vriend een beetje bezorgd? ‘Is er iets?’ vroeg hij. ‘Mosje was vandaag in de bergen. Toen hij terug kwam, keek hij heel verdrietig. Ga maar gauw’. ‘Jehosjoea, wat fijn dat je er bent’, zei Mosje. ‘Vandaag heb ik Kena’an mogen zien, vanaf de top van de berg. Het is een prachtig land. Maar ik hoorde van Hakadosj Beroech Hoe dat ik zelf het land niet mag binnen trekken. Ik weet dat ik niet lang meer te leven heb. Daarom wijs ik jou aan als mijn opvolger en de leider van het Joodse volk’.

Rachab

De eerste opdracht die Jehosjoea kreeg was meteen een hele moeilijke: 'Steek rivier de Jordaan over en verover het land Kena'an. Wees sterk en moedig, wees niet bang, want Ik zal met je zijn, net zoals Ik met Mosje was'.

Jehosjoea riep twee betrouwbare mannen bij zich. 'Ga naar Kena'an, naar de stad Jericho. Kijk goed hoeveel soldaten er zijn. Maak een praatje met de inwoners – wat weten ze over ons? Maar wees voorzichtig, zorg ervoor dat niemand weet wie jullie zijn. Kom dan gauw terug om alles te vertellen wat jullie hebben ontdekt. Daarna gaan we een plan maken hoe we Jericho het beste kunnen innemen'.

Toen de mannen terug kwamen, deden ze uitgebreid verslag. 'Ze hadden ons bijna te pakken', vertelden ze. 'De bewakers kregen argwaan en wilden de herberg waar we logeerden doorzoeken. Maar de eigenares heeft ze weggestuurd. We hebben haar beloofd dat er niets met haar of haar familie zal gebeuren. Ze heet Rachab'.

Twaalf stenen

Ahoeeee! Ahoeeee! Ahoeeee! Vroeg in de morgen maakte het doordringende geluid van de sjofar iedereen wakker. Boodschappers gingen rond in het legerkamp. 'Vlug, pak je spullen, breek je tent af en kom naar het misjkan!'. Al gauw stond iedereen klaar bij het heiligdom om te luisteren naar Jehosjoea. 'We gaan het land binnen trekken! Vandaag steken we de Jordaan over', zei hij. 'De kohaniem lopen voorop met de aron hakodesj, en wij gaan daar allemaal achteraan'.

Toen ze bij de rivier kwamen, schrokken ze. Het had die winter veel geregend. De Jordaan was een woeste watermassa geworden. 'Daar komen we nooit over!', riepen de mensen. 'Moet je die golven en die draaikolken zien!' Maar Jehosjoea bleef kalm. 'Steek de rivier over', zei hij tegen de kohaniem. 'Doe het rustig aan, zonder paniek'. Zodra de priesters met hun voeten in de rivier stonden, gebeurde er iets bijzonders. Het water hield het meteen op met stromen en het vormde een muur. Ineens werd een pad zichtbaar, middenin de rivier'.

'Loop over het pad naar de overkant', zei Jehosjoea. 'Elke stam moet een steen uit de rivierbedding meenemen'. Zodra iedereen veilig aan de andere kant was, stortte de watermuur met veel geraas in. De mensen keken er naar met open monden van verbazing. Het leek wel de uittocht uit Egypte! 'Zet de twaalf stenen hier op de oever neer', zei Jehosjoea. 'Ze zullen ons voor altijd herinneren aan dit wonder. En dan gaan we nu onze allereerste stad in Kena'an veroveren. Op naar Jericho!'

Zeven dagen

'Sluit de stadspoorten, nu! Wachters, op jullie post! Bewaak de muren!' Terwijl de koning van Jericho zijn bevelen gaf, keek hij tevreden om zich heen. Zulke dikke, sterke stadsmuren! Het was echt onmogelijk om daar doorheen te breken. Door een spleet volgde hij wat er buiten de stad gebeurde. Er kwam een lange rij mensen aan. Zag hij dat nou goed, waren er vrouwen en kinderen bij? Die nam je toch niet mee als je oorlog ging voeren? Zwijgend liepen ze met zijn allen in een lange stoet rond de stadsmuren.

Ahoeee! Ahoeee! Ahoeee! Ineens hoorde de koning een geluid dat hij niet thuis kon brengen. Ondanks dat er verder niets gebeurde, be kroop hem een vreemd gevoel. Dit had hij nog nooit meegemaakt – zo veroverde je toch geen stad? De tweede dag liep de lange stoet weer langs de muren. En ook nu klonk dat vreemde geluid. 'Ze blazen op een soort trompet', vertelde de generaal. 'We begrijpen niet waarom - er gebeurt helemaal niks'. De derde dag was de stoet er weer. 'De spionnen zeggen dat ze de Jordaan zijn overgestoken, zonder nat te worden', zeiden de soldaten. 'Het lijkt wel tovenarij! Ze zullen vast ook een bijzondere manier hebben om de stad in te komen'.

De vierde dag fluisterden de bewoners: 'Moet je zien, zelfs de kleine kinderen lopen mee en ze zijn niet eens bang. Wat een dapper volk!' De vijfde dag wachtte iedereen in Jericho in spanning af. Langzaam liep de lange stoet mensen langs de stadsmuren. Het enige wat je hoorde, waren die vreemde trompetten. De koning was er niet gerust op. Hoe meer hij er naar luisterde, hoe onheilspellender hij het geluid vond.

De zesde dag begonnen de inwoners van Jericho zich zorgen te maken. 'Ze zeggen dat er allerlei vreemde dingen zijn gebeurd toen ze uit Egypte vertrokken', beweerde iemand. 'Al het water veranderde in bloed en het bleef dagenlang donker'. Ahoeeee, ahoeeee, ahoeeee, klonk het. 'Misschien zijn het helemaal geen trompetten, maar toverwapens', fluisterden de mensen. 'Hoe lang gaan ze dit nog volhouden?'

Jericho

De zevende dag brak aan. Jehosjoea liet de mensen al vroeg verzamelen in het tentenkamp. 'Vandaag gaan we Jericho veroveren!' zei hij. 'We lopen niet één keer rond de stadsmuur, maar zeven keer. En als jullie dan de sjofar horen, moeten jullie allemaal heel hard gaan schreeuwen. Maak zoveel mogelijk lawaai en vertrouw op Hakadosj Baroech Hoe'. Zes keer liepen ze langs de stadsmuren. Er gebeurde er niets. Maar bij de zevende keer begonnen de dikke stadsmuren te scheuren en te kraken. Met een donderend kabaal stortten ze in. De mensen in de stad waren zo geschrokken, dat ze geen weerstand boden. Jehosjoea gaf opdracht om meteen naar het huis van Rachab te gaan en haar en haar familie in veiligheid te brengen.

Bedrogen

Toen de inwoners van andere steden in Kena'an hoorden wat er in Jericho was gebeurd, werden ze erg bang. Behalve de inwoners van Givon. Die bedachten een list. In oude, gescheurde kleren en op kapotte sandalen kwamen ze bij Jehosjoea aan. 'We komen uit een stad hier ver vandaan en zijn lang onderweg geweest. Kijk zelf maar. Onze waterzakken zijn gebarsten en het beetje brood dat we nog hebben is beschimmeld. We willen een verbond met jullie sluiten'.

Jehosjoea beloofde plechtig dat hij de stad Givon te hulp zou komen als deze werd aangevallen. Pas later kwam hij er achter dat Givon helemaal niet ver weg was en vlakbij Jericho lag. Veel mensen waren boos omdat ze bedrogen waren, maar Jehosjoea en de andere leiders zeiden dat ze zich toch aan de belofte zouden houden. Toen de koningen van vijf steden in Kena'an gezamenlijk optrokken naar Givon, kwam Jehosjoea zoals beloofd met zijn leger naar de stad om te helpen. De zware, lange strijd duurde de hele dag. De gevechten waren nog steeds niet afgelopen toen de zon al bijna onder ging. Jehosjoea smeekte Hakadosj Baroech Hoe: 'Laat de zon stilstaan boven Givon, en de maan boven het dal van Ajalon'. Het bleef licht. Pas nadat de vijf koningen en hun legers waren verslagen, zakte de zon langzaam achter de horizon.

31 koningen

De verovering van het land Kena'an duurde heel lang. Jehosjoea en zijn leger moesten strijden tegen wel 31 koningen. Daarna was er eindelijk langdurig vrede in het land. Elke stam kreeg een eigen deel van het land. Behalve de stam Levie, die in de steden woonde. Uit deze stam kwamen de kohaniem, de leraren van het Joodse volk. Ze kregen van alle andere stammen bijdragen uit de opbrengst van de velden en het vee.

110 jaar

Jehoesjoea is heel oud geworden, wel 110 jaar! In zijn laatste toespraak zei hij dat iedereen trouw moest blijven aan Hakadosj Baroech Hoe en zich aan de mitswot moest houden. Jehosjoea werd begraven in het grondgebied van zijn eigen stam, Efrajiem.